

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 291/2023-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudíťa (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vladimírom Pochom, advokátom, Hviezdoslavova 3, Bardejov, proti postupu súdneho exekútora JUDr. Jána Sokola v konaní vedenom pod sp. zn. EX 430/2010 a proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č. k. 5 Er 222/2010 zo 17. augusta 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa v poradí druhou ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. mája 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom súdneho exekútora JUDr. Jána Sokola (ďalej len „súdny exekútor“) v konaní vedenom pod sp. zn. EX 430/2010 (ďalej len „postup súdneho exekútora“) a uznesením Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) č. k. 5 Er 222/2010-94 zo 17. augusta 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ žiada napadnuté uznesenie zrušiť a priznať mu finančné zadosťučinenie vo výške 10 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že proti sťažovateľovi ako povinnému je od roku 2010 vedená exekúcia na vymoženie sumy 59 749,05 eur. Všeobecná hodnota nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľa bola určená znaleckým posudkom z 5. júla 2011 na sumu 78 500 eur. Dražby nehnuteľnosti sťažovateľa 21. septembra 2011 sa nik nezúčastnil, a preto súdny exekútor 10. októbra 2011 požiadal okresný súd o udelenie súhlasu so zníženou cenou nehnuteľnosti. Okresný súd uznesením z 3. októbra 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. júla 2018, udelil súhlas so znížením najnižšieho podania na sumu 58 875 eur. Sťažovateľ podal v júli 2018 súdnemu exekútorovi návrh na odklad a zastavenie exekúcie predajom nehnuteľnosti. Oba návrhy boli uzneseniami okresného súdu z 27. januára 2022 a 28. februára 2022 zamietnuté. Súdny exekútor vykonal 30. júna 2022 opakovanú dražbu nehnuteľnosti sťažovateľa, pri ktorej udelil príklep

vydražiteľom, ktorí urobili podanie v sume 69 000 eur. Proti udeleniu príklepu sťažovateľ namietal neaktuálnosť znaleckého posudku z roku 2011, nedodržanie lehoty podľa Exekučného poriadku na konanie opätovnej dražby a nízku vyvolávaciu cenu nehnuteľnosti. Okresný súd napadnutým uznesením zo 17. augusta 2022, ktoré nadobudlo účinky právoplatnosti 28. septembra 2022, schválil udelený príklep a zamietol námietky sťažovateľa.

3. Sťažovateľ podal 27. októbra 2022 ústavnému súdu v poradí prvú ústavnú sťažnosť na základe totožnej sťažnostnej argumentácie namietajúcu identický rozsah práv, ktorú ústavný súd odmietol uznesením č. k. III. ÚS 666/2022-20 z 8. decembra 2022 z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Podstata sťažnostnej argumentácie spočíva v tom, že okresný súd mal posudzovať schválenie príklepu príliš formálne a neskúmal, či priebeh dražby bol v súlade s Exekučným poriadkom. Sťažovateľ namieta, že od vypracovania znaleckého posudku z roku 2011 došlo k zmene technického stavu nehnuteľnosti a tiež k podstatnému nárastu cien nehnuteľností. Podľa sťažovateľa bolo potrebné podľa § 139 ods. 6 Exekučného poriadku v znení k 31. marcu 2017 vypracovať nový znalecký posudok, ktorý by reflektoval tieto zmeny. V dôsledku neaktuálneho znaleckého posudku bola nehnuteľnosť dražená z nízkej vyvolávacej ceny a tiež nebola dodržaná lehota na konanie opätovnej dražby, a preto aj keď okresný súd dospel k záveru, že boli splnené zákonné podmienky na schválenie príklepu, boli porušené jeho základné práva a slobody, najmä právo vlastníť majetok. Sťažovateľ nemá žiadnu inú možnosť zabezpečiť pre svoju rodinu iné náhradné bývanie, preto v prípade predaja nehnuteľnosti to bude mať pre jeho rodinu vážne následky.

5. V súvislosti s uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 666/2022-20 z 8. decembra 2022 v podstatnom uviedol, že ústavný súd sa v danom konaní vôbec nezaoberal posúdením, či napadnuté uznesenie bolo v súlade so základnými právami a slobodami, ktorých porušenie sťažovateľ namietal, najmä so základným právom vlastníť majetok. Ústavný súd má hodnotiť aj také rozhodnutia všeobecných súdov, v ktorých boli zákony, prípadne podzákonné právne úpravy interpretované v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti v dôsledku napr. prílišného formalizmu, čo je aj tento prípad. Z uvedeného dôvodu sa sťažovateľ rozhodol podať opakovanú ústavnú sťažnosť.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy postupom súdneho exekútora v exekučnej veci sťažovateľa a napadnutým uznesením okresného súdu o schválení príklepu súdneho exekútora udeleného na dražbe nehnuteľnosti.

7. Z tvrdení sťažovateľa a lustrácie v registri konaní pred ústavným súdom vyplýva, že sťažovateľ sa už v minulosti na ústavný súd s identickou ústavnou sťažnosťou obrátil. Táto ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 27. októbra 2022 a ústavný súd ju uznesením č. k. III. ÚS 666/2022 z 8. decembra 2022 odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Sťažovateľ uviedol, že s výsledkom daného rozhodnutia nesúhlasí a keďže sa podľa jeho názoru ústavný súd dostatočne nezaoberal obsahom ním označených práv, podáva preto opakovanú ústavnú sťažnosť.

8. Podľa § 55 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania je neprípustný, ak a) sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené, b) ústavný súd v tej istej veci koná, c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu alebo d) to ustanovuje tento zákon v § 132 ods. 2 alebo § 142 ods. 2.

9. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

10. Z už citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd nie je oprávnený rozhodovať opätovne v konaniach, v ktorých už bolo v minulosti právoplatne rozhodnuté (*res iudicata*), okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené. Uvedená skutočnosť však nie je prípadom sťažovateľa. Sťažovateľom predstretá argumentácia spočívajúca v nespokojnosti s obsahom daného rozhodnutia nie je zákonom stanoveným dôvodom na opätovné rozhodnutie ústavného súdu vo veci, v ktorej už v minulosti ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú a z uvedeného dôvodu ju odmietol.

11. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu